

Capella de Sant Pere

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer de la Capella, núm. 41
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.444202352816
Longitud: 2.0795684523743
UTM Est (X): 423112
UTM Nord (Y): 4588478

Classificació

Número de fitxa 08205 - 169
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle XX
Any 1931
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-207.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dg., 08/10/2023 - 10:45
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural

Descripció

Capella de construcció moderna (1931) d'estil neogòtic. És d'una sola nau, amb coberta a dos vessants. El portal d'entrada incorpora un timpà d'arc apuntat amb arquivoltes en degradació, a l'estil gòtic. Les finestres laterals també són d'arc apuntat. A la part posterior, a tocar el presbiteri, hi ha una torre- campanar de planta quadrada. La teulada se sustenta sobre encavallada amb un ràfec fet de caps de biga de fusta.

Història

Aquesta capella va ser el primer lloc de culte del barri de la Floresta. Els terrenys per a construir la Capella van ser cedits per Àngela Planas, vídua de Pere Planas. La primera pedra es va col·locar el 25 de juliol de 1929 durant la Festa Major, amb la presència del bisbe de Barcelona, Josep Miralles Sbert, i dels rectors de Terrassa i Valldoreix. Fou beneïda el 19 de juliol de 1931, i les obres van ser sufragades amb donatius gestionats per una Junta de Senyores. El projecte i direcció de l'obra es deu a Cayetano Tarruell.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions

artístiques, és el símbol d'aquells anys (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

ARRUGA, Claudia; VERNET, Aram (2023). *La Floresta (Pearson) desapareguda*. Efadós editorial, p. 59.

